

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۰۵/۰۴

استاد نگارگر

آنجا مه و مهر و ککشان می بیند
دست و سرگشتگان دران می بیند
(استاد خلیلی)

عارف به دل ذره جهان می بیند
کوری بنگر که چشم دانشور عصر

کجا کاری کند عاقل که بار آرد پشیمانی!

آری همین انسان را میگویم! انسان به خاطر اندک عقلی که خدا (ج) برایش داده است خویشتن را اشرف مخلوقات میداند و بسیار هم به این عقل اندک مینازد اما تا امروز دیده نشده است که جانوری غیر از انسان به دست خود قهر خود را بگن دو یا کمر به قتل هموعان خود ببندد و با این خیال خام دل خوش که خدای مهربان به خاطر قتل هموعانش به او پاداش میدهد. این روزها قرائن حکایت از آن دارد که دکتاتور کوریای شمالی جناب کم جان اون بر خود خواهیهای اسلاف خود میخواد غلبه کند و خویشتن را از مصیبت سلاحهای اتمی که نه تنها روده های جهان را بلکه حتی روده های خودش را نیز بر خارتشوییش و اضطراب افکنده است نجات دهد و از این شیرچرب بگذرد.

در جریان جنگ دوم جهانی بود که امریکا به نیروی اتمی دست یافت و نخستین بمهای خود را بر هیروشیما و ناگاساکی افکند و جنگ دوم را به سود متحدین پایان داد. این که وجدان اجتماعی امریکا تا چه حد از این جنایت تاریخی نارام است به جای خود بماند اما به زودی دوران جنگ سرد فراز آمد و رقابت های اتمی میان دوسرمداران جنگ سرد یعنی امریکا و اتحاد شوروی آن روزگار که هوای به زباله دان افگندن رقیبان خود را داشت ولی در چاهی که برای دیگران کنده بود خود فرو افتاد.

جنگ سرد دو نتیجه بسیار ناخوشایند داشت.

نخست اتحاد شوروی پنداشت که اگر انحصار نیروی اتمی در دست امریکا بماند؛ امریکارا فرمانفرمای بی رقیب جهان میسازد و شوروی خود نیز مجبور میشود که خطر امریکارا را جدی بگیرد به همین دلیل چین را که در اوج هذیانهای انقلابی امریکارا «بیرکاغذی» میخواند میگفت که این «بیرکاغذی» دندان اتمی دارد. شوروی هم میخواست که دندان خود را اتمی بسازد تا «تناسب قواری» نفع صلح و سوسیالیزم «تغییر بدهد. شوروی عواید خالص ملی را به جای اینکه وقف مردم خود میکرد و سطح زندگانی مردم را بالا می برد شب و روز را یکی کرد تا از رقیب عقب نماند و صاحب سلاح های اتمی شود و این حالت مقارن همان روزگار بود که چین به اصطلاح خودش «ماتوتسه تون اندیشه» یعنی

«تنوری محاصره شهرها از طریق دهات» را «مرحله تکاملی مارکسیزم - لنینیزم» عنوان کرده بود و بر ضد «رویزیونیسم خروسجفی» تفسیرنگاری میکرد و شوروی هم چین را لقب «شوونیسم عظمت طلبانه» بخشیده بود بنابراین چین که در آن روزگار میان دوسنگ آسیا افتاده بود یعنی یک سو «بیرکاغذی امپریالیسم امریکا» بود که دهان باز کرده دندان اتمی خود را برایش نشان میداد و سوی دیگر نیوز «رویزیونیسم خروسجفی» بود که با احزاب دست نشانده زیر فرمان خود «ماتوتسه تون اندیشه» راتلک و ترازو میکرد. چین نیز «برای دفاع از خلقهای انقلابی جهان» بود که میخواست «شانناژ اتمی امپریالیسم امریکا» و «رویزیونیسم خروسجفی» را بشکند و صاحب نیروی اتمی شود

این یکی نیز در دوران ماتوتسه تون عواید ملی را وقف انکشاف نیروی اتمی کرد. آزمایشهای اتمی چین امریکا و شوروی را به هم نزدیک تر ساخت. ماتوتسه تون که از نزدیکی بیرامپریالیسم و خرس رویزیونیسم سخت به تشویش افتاده بود نکسن رادعوت کرد و برایش فهماند که دوستی با چین خیر فراوان دارد. دیگر نه منافع «خلقهای انقلابی جهان» مطرح بود و نه «منافع صلح و سوسیالیزم» مطرح بودند. هم «نهضت دموکراسی» مطرح بود سه رقیب عمده با قوای نسبتاً مساوی در برابر هم ایستاده بودند و دیگران در سایه این سه تاباید قدم میزدند. آری در جهان عملاسه بلاک

د پانو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنیت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکي په خیر و لولی

عرض وجود کرد امریکا و متحدین غربی؛ جاپان و اسرائیل (کشورهای مبتنی بر اصل انتخابات و دموکراسی) کشورهای که

در آن صاحب‌منصبان به وسیله کودتا قدرت را غصب کرده بودند و شوروی آنان را عناصری میخواند که از «راه رشد غیر سرمایه داری و اقتصاد دولتی» به سوی سوسیالیسم میرفتند و جنبشهای مسلحانه که چین لاف هواخواهی شان رامیزد. طبعاً در این بلاک بازیها سلاح اتمی نیز در دست این سه کشور نماند. هند که به خاطر پاکستان احساس امنیت نمیکرد به کمک شوروی سلاح اتمی را انکشاف داد.

پاکستان نیز با استفاده از رقابت چین و شوروی به دامن چین چسبید. عراق صدام حسین هست و بود خود را در قمار سلاح اتمی باخت و اینک ایران نیز در شرف باختن است.

تجربه تلخ چرنوبیل در برابر اوکراین افتاده است و مردم جهان پوره نمیدانند که میلیون هایبیلر ضایعات اتمی در کجا هادفن گردیده است. آری این اشرف مخلوقات نه تنها امروز با سلاحهای اتمی قبر خود را کنده است بلکه برای نسلهای آینده خود نیز خار کاشته است تا این پیکر زهر آلوده زمین را مایه درد سر آنان نیز بگرداند.

اگر میلیاردها دلار سرمایه ای را که دولتها در راه رقابتهای ناسالم اتمی مصرف کردند در راه انکشاف معارف و نجات انسان از مرضهای تعصب و کج اندیشی؛ در راه سیر کردن شکم های گرسنه؛ در ایجاد تفریحگاه های سالم برای کودکان بیچاره جهان و بالاخره در راه انکشاف قدرت علمی و تسخیر فضا خرج میکردند انسان میتواند برای ایجاد تمدن انسانی خود بنازد اما با جنگ و گشتاری که امروز در جهان می بینیم انسان خواهی خواهی به یاد مرحوم میرزاده عشقی می افتد که گفته بود:

به پندار دانای مغرب زمین   پدید آور فکر تو داروین
طبیعت زمینون دمی کم نمود   سپس ناسز انامش آدم نمود
اگر آدمیت بدین بی دمیست
دمی کو مرا عار از آدمیست

نگار گرسوم ماه می ۲۰۱۸ بر منگم